

Една — си спомнямъ азъ — бѣда
 И вамъ я нежелая:
 Измокренъ въ морската вода,
 Не можехъ да изтрая.

За щастие стигнахъ азъ брѣга,
 Дърво едно избрахъ си;
 На твърдо седнахъ, азъ снага
 Подпрѣхъ и тѣй поспахъ се.

Събуденъ — тихо околъ менъ.
 Тогава азъ рѣшихъ се,
 Къмъ наший корабъ разрушенъ.
 Прѣплавахъ и качихъ се.